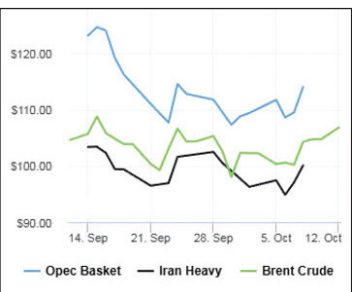

قیمت نفت کاشی یافت

قیمت‌نفت‌درمعاملات‌روز‌دوشنبه‌بازار جهانی به‌دلیل انتظار برای افزایش عرضه‌از سوی روسیه، کاهش یافت. به گزارش ایسنا قیمت معاملات آتی نفت خام برنت با یک دلار و ۵۴ سنتست معادل ۱.۴۷ درصد کاهش، به ۱۰۳ دلار و ۱۸ سنت در هر بشکه رسید. قیمت نفت خام‌وست‌نگراس اینترمیدیت (WTI) امریکانیز با یک دلار و ۵۴ سنت معادل ۱۶۸ درصد کاهش، ۹۰ دلار و ۳۱ سنت در هر بشکه معامله شد. قیمت معاملات آتی گازوئیل در بورس ICE با ۳ درصد کاهش، به ۱۴۴ دلار در هر بشکه رسید. این کاهش پس از آن صورت گرفت که دونالد ترامپ، رییس‌جمهور امریکاروز جمعه اعلام کرد روسیه باافلاصه بیش از ۳۰۰ هزار تن (۲.۲۵ میلیون بشکه) گازوئیل به بازارهای امریکا و جهان عرضه خواهد کرد. ترامپ افزود: روسیه در نوامبر ۵۰۰ هزار تن دیگر و «افلاصه پس از آن» یک میلیون تن دیگر عرضه خواهد کرد. این در حالی است که براساس گزارش آژانس بین‌المللی انرژی، پیش‌بینی می‌شود مصرف روزانه گازوئیل در سطح جهان نزدیک به ۲۹ میلیون بشکه باشد. رییس‌جمهور امریکا همچنین روز یکشنبه به‌طور غیرمنتظره اعلام کرد که او کراین و روسیه بر سر آتش‌بس در حوزه انرژی توافق کرده‌اند، اما ولودیمیر لئسکی، رییس‌جمهور اوکراین، گفت که همچنان منتظر مشاهده جزئیات این آتش‌بس است و روسیه نیز در این باره اظهار نظر نکرد.

ادامه از صفحه اول

روپیو و جنگ ۲۵۰ ساله با ایران

در گفتمان نتانیاهو و راست گرایان اسرائیل، ارجاعات مکرری به پادشاهی‌های باستانی دوران کهن مقدس، تبعید بابل، جنگ‌بارومیان و امپراتوری‌های کهن دیده می‌شود که همگی به دشمنان کنونی اسرائیل پیوند داده می‌شوند. رویوبو نیز از منطقی مشابه پیروی کرد و از شخصیت‌ها، رویدادها و امپراتوری‌هایی را که قرن‌ها با یکدیگر فاصله زمانی داشتند، چنان در کنار هم قرار داد که گویی همگی بخشی از یک مناقشه واحد و مستمر هستند: دشمنان را به پیش درآمدی برای درک ایران امروز بدل می‌شود و آن بستان نیز به نیای مستقیم سیاسی و تمدنی ایالات متحده تغییر ماهیت می‌یابد.

دوم:مساله هویت فار تارخی

این گفت‌وگو در پیش‌فرضی نظری و بحث‌برانگیز استوار است: وجود هویتی تاریخی و ثابت که قرن‌ها تداوم داشته و با وجود تغییر دولت‌ها، جوامع، نظام‌های سیاسی و فرهنگ‌ها، ماهیت خود را حفظ کرده است. روایاتی که رویبو ارائه کرد، در وجود یک «غرب» واحد و پیوسته (از آن تا واشنگتن) و یک «ایران» واحد و پیوسته (از خمنشایان تا جمهوری اسلامی) را مفروض می‌گیرد. با این حال، این پیوستگی بیش از آنکه واقعیتی تاریخی باشد، یک برساخت ایدئولوژیک و خیالی است. ایران امروز نه همان امپراتوری خمنشایی است و نه تداوم سیاسی آن، ببلان معنا که دولت کنونی، امتداد حقوقی یا نهادی آن دولت باستانی باشد. میان امپراتوری باستانی ایران و دولت مدرن ایران، رشت‌های از امپراتوری‌ها، دودمان‌ها، دین‌ها و نظام‌های سیاسی گوناگون حائل شده و مرزها، جوامع و هویت‌ها بارها دستخوش تغییر شده‌اند. همین امر در مورد ایالات متحده نیز صدق می‌کند؛ این کشور نه تداوم آن باستان است و نه وارث سیاسی مستقیم آن. تاریخ، هیچ هویت موجودیتی تمدنی یا سیاسی استوار ثابتری را نمی‌شناسد که فراق‌ادام‌اورد و در عین حال، معنا و هویت خود را دست‌نخورده حفظ کند. در بنیاد امر، هویت نه یک ماهیت تغییرناپذیر در گذر زمان، بلکه یک برساخت تاریخی است که پیوسته شکل می‌گیرد، در گذر گون و دستخوش گسست‌ها و بازتعریف‌ها می‌شود.

افزون بر این، ادعای وجود یک «هویت غربی» ثابت و ناب، نادرست است، چرا که اندیشه سیاسی عمدتاً از طریق تعاملات متقابل و تقابل‌های تمدنی شکل می‌گیرد. اندیشه سیاسی غرب اگر چه الهام گرفته از چشمگیری از میراث یونان – و همچنین سنت‌های رومی، مسیحی و اروپایی مدرن – داشته، اما از میراث تمدنی ایران نیز بهره برده است. از دوران زرتشتی تا بعد، رابطه متغیران غربی با میراث ایران تنها به یادکرد آن به عنوان یک رقیب تاریخی محدود نبوده، بلکه شامل تعامل با آن به مثابه منبیهی برای ایده‌های الگوهایی سیاسی نیز می‌شده است. کوروش بزرگ جایگاه برجسته‌ای در اندیشه سیاسی غرب داشته است؛ به‌ویژه از طریق اثر «کوروش‌نامه» (Cyruspadia) نوشته گزنفون که قرن‌ها یکی از تأثیرگذارترین متون سیاسی در اروپای مدرن به شمار می‌رفت. علاوه بر این، مطالعات تاریخی در امریکا نشان می‌دهد که شماری از «پدران بنیانگذار» این کشور – و در راس آنها توماس جفرسون – «کوروش» الگویی برای حکمرانی مطلوب و تساهل مذهبی می‌دانستند. این امر حاکی از آن است که رابطه تاریخی میان جهان یونان و ایران، بر خلاف روایت تمدنی ارائه شده توسط رویوبو نتانیاهو، صراحتاً صدر هر گری‌هایی بی‌پایان نبوده، بلکه شامل فراآیندهایی تأثیرگذار و متقابل و انتقال ایده‌ها و الگوهای سیاسی نیز می‌شده است. بنابراین می‌توان گفت که گفت‌وگو رویوبو نه برای تبیین سیاست از تاریخ، بلکه برای ساختن روایتی تاریخی، خاص و برساخته (خیالی) از سیاست پاره‌ری می‌گیرد و باراک‌اودا را بابت ژئوپلیتیک کنونی با ایران آغاز می‌کند و سپس برای یافتن پیشینه‌ای که به این رقابت، اهمیت تمدنی و اخلاقی ببخشد، به گذشته رجوع می‌کند. از منظر روابط بین‌الملل، خطر چنین روایت‌هایی در آن است که مناقشه را از حوزه منافع به حوزه هویت منتقل می‌کنند. هنگامی که رویوبو با ایران از در پیچه برنام‌ه هسته‌ای، مواز نه‌های قدرت منطقه‌ای یا امنیت ملی می‌رساند، مناقش‌های که مدیریت، مذاکره و حل‌وفصل آن امکان‌پذیر است، اما زمانی که این تقابل به مثابه فصل جدیدی از برخورد تمدنی – که ریشه در دوران آتن و ایران باستان دارد – صورت‌بندی شده، به یک نیروی دوجوی (حیاتی) بدل می‌شود. در چنین شرایطی، دستیابی به مصالحه بسیار دشوار می‌شود، چرا که طرف مقابل دیگر صرفاً یک رقیب راهبردی نیست، بلکه به عنوان «دیگری تمدنی» باز تعریف می‌شود.

نفت و انرژی

گزارش «تعادل» از رمز گشایی چرخش رادیکال اوپک

بازی پنهان در زمین اوپک پلاس

بازار جهانی نفت این روزها شسبیه دوند‌های است که در س‌ت در میانه یک مارا‌تن نف‌سگیر، گام‌هایش سنگین شده اما چشم به خط پایانی دوخته که مدعی است رکوردهای تازه‌ای را جایه‌جا خواهد کرد. آخرین اظهارات هیثم الغیص، دبیر کل اوپک، و گزارش‌های تازه این نه‌اد، تصویری متناقض و در عین حال به غایت معنادار از وضعیت طلای سیاه پیش روی میز سیاست‌گذاران انرژی گذاشته است: کاهش شدید و بی‌سابقه بر آورد رشد تقاضا در سال ۲۰۲۶ تا کف ۴۰۰ هزار بشکه در روز، و در نقطه مقابل، ش‌رط‌بندی بزرگ روی بازگشت توفانی تقاضا با جهش ۲.۴ میلیون بشکه‌ای در سال ۲۰۲۷.

این بازنگری یک میلیون بشکه‌ای در افاق سال جاری، صرفاً یک دستکاری محاسباتی روی کاف‌دینست؛ پیامی صریح از سوی کارل نفتی است مبنی بر اینکه نبض تقاضا کندتر از انتظار اولیه می‌زند، هر چند سناریوی بازگشت پر قدرت در سال بعد هنوز روی میز است. اوپک که س‌ال ۲۰۲۶ را با پیش‌بینی جس‌ورانه رشد روزانه ۱.۴ میلیون بشکه‌ای آغاز کرده بود، اکنون با کاهش یک میلیون بشکه‌ای، بر آورد خود را روی عدد محافظه کارانه ۴۰۰ هزار بشکه تنظیم کرده است. این تعدیل چشمگیر ناشی از چیست؟

واقعیت‌های میدانی نشان می‌دهد که همگرایی چندین متغیر اقتصاد کلان، موتور محرک تقاضا را خاموش یا دست کم ک‌رمق کرده است: ۱. رخ‌وت در کشورهای OECD، گزارش‌های تفکیکی نشان می‌دهد تقاضا در بلوک کشورهای عضو سازمان توسعه و همکاری اقتصادی (OECD) در سال جاری بافت روزانه ۱۰۰ هزار بشکه‌ای مواج‌ه است. اقتصادهای زنجیره‌های لجستیک هوایی و دریایی تلقی می‌شود.

بیشتر ق‌ته که به دنبال رشد ک‌م‌های توری می‌پسایند می‌ی نرخ‌های بهره بالا هنوز به ریل رونق کامل بازنگشته‌اند، وارد فاز صرفه‌جویی ساختاری شده‌اند. ۲. شتاب‌گیری گذار انرژی و بهره‌وری سوخت: در غرب، نف‌ت خودر‌و‌های برقی، بهینه‌سازی مصرف سوخت در ناوگان تجاری و جایگزینی گاز و انرژی‌های تجدیدپذیر در بخش‌های حرارتی، رشد تقاضای محصولات پالایشی به‌ویژه بنزین و گازوئیل را فشرده کرده است. ۳. بار سنگین بر دوش کشورهای غیر OECD: در سال جاری، تنها منابع مثبت تقاضا، کشورهای خارج از OECD هستند که بار شد حدود ۵۰۰ هزار بشکه‌ای، افت ۱۰۰ هزار بشکه‌ای توسعه‌یافته‌ها آخشی کرده و داخلی رشد جهانی را به ق‌م ۴۰۰ هزار بشکه می‌رسانند؛ رقمی که برای جذب ظرفیت‌های مازاد بازار بیش از حد ناچیز به نظر می‌رسد.

در حالی که آمار سال ۲۰۲۶ بوی احتیاط و حتی رکود نسبی می‌دهد، چشم‌انداز اوپک برای سال ۲۰۲۷ کاملاً تهاجمی است: افزایش ۲ میلیون و ۴۰۰ هزار بشکه‌ای تقاضای روزانه نسبت به سال قبل. تحلیل لایه‌های این پیش‌بینی، جغرافیای آینده انرژی را به وضوح ترسیم می‌کند:

در سفر وزیر نیرو به افغانستان مطرح شد

حقابه ایران محور همکاری تهران و کابل

ایران و افغانستان به عنوان دو همسایه با پیوندهای تاریخی، زبانی و فرهنگی مشترک در ظرفیت‌های متعددی برای توسعه همکاری در حوزه‌های مختلف درآند؛ در همین راستا در سفر اخیر علی‌آبادی وزیر نیرو به افغانستان موضوعاتی مثل ساخت و تعمیر نیروگاه‌های حرارتی و بادی توسط صنعت آب و برق افغانستان و حقابه رودخانه‌ها و تالاب‌های مشترک مورد بررسی قرار گرفت. به گزارش ایسنا، اواخر هفته گذشته عباس علی‌آبادی، وزیر نیرو در سفری به افغانستان با مقام‌ها و فعالان اقتصادی این کشور دیدار و درباره توسعه همکاری‌های مشترک در حوزه آب و انرژی گفت‌وگو کرد. همچنین علاوه بر بررسی زمینه‌های مشارکت در شرکت‌های ایرانی در طرح‌های زیرساختی افغانستان موضوع احقاق حقوق آبی ایران نیز در دستور کار مذاکرات قرار داشت.

با‌دی از توانمندی‌های فنی بر خود را است و پیش از این نیز در کشورهای مختلف از جمله سوریه، عراق، عمان، پاکستان و اندونزی در زمینه احداث یا تعمیر نیروگاه‌ها فعالیت داشته؛ همچنین در برخی کشورها از جمله الجزایر برای ورود به این حوزه اقدام شده که به گفته مقام‌های ایرانی موانعی در این مسیر ایجاد شد. در این سفر نشست مشترکی با اعضای اتاق بازرگانی

معاون برق و انرژی وزارت نیرو در زمینه برق صنایع کاهش یافت

معاون برق و انرژی وزارت نیرو از حذف کامل محدودیت‌های صنایع کوچک و تولیدکنندگان خرد خبر داد. به گزارش تسنیم، مصطفی جعی مشهدی، معاون برق و انرژی وزارت نیرو، گفت: صنایع کوچک و متوسط در کشور، به واسطه کمبود برق، با تأکید بر سیاست حمایتی وزارت نیرو از بخش تولید و اشتغال کشور، جزئیات تازهای از نحوه تأمین برق صنایع در بازه زمانی مدیریت مصرف را تشریح کرد. وی با اشاره به رویکرد حمایتی دولت برای حمایت از صنایع کوچک گفت: در راستای حمایت از تولیدکنندگان خرد و متوسط، مقرر شد برق تمامی

ادامه از صفحه اول

پارادوکس بورس در آینه ابهامات سیاسی

تشنه پاسخ به این پرسش بنیادین است که وضعیت سیاسی کشور در نهایت به کجا ختم می‌شود و در چه بازه زمانی، مختصات اقتصادی ما به ثبات خواهد رسید. در واقع، آنچه امروز شاهد آن هستیم، تلاقی دو نگاه متضاد در میان سهامداران است. گروه اول، کسانی هستند که چشم‌انداز سیاسی را رو به بهبود ارزیابی می‌کنند. تحلیل این طیف بر این پایه استوار است که درهای اقتصاد کشور به تدریج باز گشایی شده و ثبات اقتصادی جایگزین تورم و تلاطم خواهد شد. این خوشبینی باعث شده تا آنها بر اساس سودآوری احتمالی شرکت‌ها در سال آینده، دست به قیمت‌گذاری زده و فشار خرید را به سمت بالا هدایت کنند. در سوی مقابل، گروه دوم معتقدند که با اطمینان

سه‌شنبه ۲۱ مهر ۱۴۰۵ | ۲۱ جمادی الاول ۱۴۴۸ | سال سیزدهم | شماره ۳۴۴۴ | Tue, Oct 13, 2026

تعادل

(نف‌تا و LPG) گر‌ه خورده است، حتی در صورت برقی‌سازی حمل‌ونقل شخصی، زنجیره مواد شیمیایی و پلاستیک همچنان متقاضی قطعی هیدروکربن‌ها باقی خواهد ماند.

ریسک سرمایه‌گذاری در ظرفیت‌سازی: نااطمینانی میان ارقام ۲۰۲۶ و ۲۰۲۷، تصمیم‌گیری برای پروژه‌های توسعه میداین و بهینه‌سازی پالایشگاهی را به تأخیر مواج‌ه می‌کند؛ مساله‌ای که در صورت تحقق واقعی تقاضای ۲۰۲۷، می‌تواند بازار را با کسری عرضه مقطعی و جهش قیمت‌ها غافلگیر کند.

پیام دیرخانه اوپک روشن است: س‌ال ۲۰۲۶ سال ایستگاه میانی، انطباق با واقعیت‌های انقباضی و عبور فضا برای آزادسازی ظرفیت‌های معطل مانده در سال ۲۰۲۷ را می‌دهد. این سناریوهای توس‌انی، مستقیم‌ا بر صنعت پالایش و تجارت فرآورده‌های نفتی سنگینی می‌کند: فشار بر سر کراس‌س‌دکس‌ها در کوتاه‌مدت، افت رشد تقاضا در س‌ال ۲۰۲۶ بیشترین آسیب را به حاشیه سود پالایشگاه‌ها (Crack Spreads) در بخش میان‌تقطیرها و بنزین وارد می‌کند. کاهش فعالیت‌های صنعتی در بلوک OECD به معنای مازاد مقطعی دیزل در برخی حوضه‌های مصرفی است.

پتروشیمی: تکیه‌گاه تقاضای ۲۰۲۷: بخش بزرگی از جهش ۱.۹ میلیون بشکه‌ای در کشورهای غیر-OECD به مصرف خوراک در مجتمع‌های پتروشیمی برای مردم متجر خواهد شد. به گفته وی این موضوع در چارچوب قرار دادهای مشترک نیز مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. همکاری‌های آموزشی و تخصصی نیز از دیگر محورهای مورد توجه در مذاکرات بود. بر این اساس تشکیل گروه‌های کاری مشترک در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر، نیروگاه‌های حرارتی و شبکه برق پیشنهاد شد تا زمینه تبادل دانش و تجربه میان متخصصان دو کشور فراهم شود و از این طریق، به بهبود تأمین برق در افغانستان کمک شود. تأسیسات این سفر تفاهات‌نامه‌ای مشترک میان شرکت برق حرارتی ایران، شرکت توانیر و شرکت برشنا افغانستان در حوزه تولید، انتقال و توزیع برق به امضای رسید که توسعه ظرفیت‌های برق، آموزش نیروی انسانی، تعمیر و نگهداری تأسیسات، برنامه‌ریزی تجهیزات نیروگاهی از جمله محورهای این همکاری است. در کنار همکاری‌های برقی مسائل آبی نیز بخشی مهمی از مذاکرات وزیر نیرو با مقام‌های افغانستان را تشکیل داد. در این دیدار، هماه‌موضوع احقاق حقوق آبی جمهوری اسلامی ایران، توسعه همکاری‌های مشترک در حوزه آب و انرژی و همچنین مشارکت متخصصان، مشاوران، پیمانکاران و سازندگان ایرانی در طرح‌های آبی افغانستان مورد بحث قرار گرفت و در جریان این مذاکرات طرف افغانستانی بر نیاز خود به بهره‌گیری

از ظرفیت متخصصان ایرانی در حوزه‌های مشاوره، پیمانکاری و ساخت تجهیزات و تأسیسات بخش آب تأکید کرد و خواستار استفاده از توان فنی و مهندسی ایران در این زمینه شد. حمیدرضا جانباز، معاون وزیر نیرو در امور آب و آبفا در همین راستا با اشاره به طرح برخی مباحث مرتبط با تالاب‌ها در جریان این سفر گفته است که در صورت تداوم ارتباطات و استمرار مذاکرات با دستور کار مشخص، می‌توان به بخشی از اهداف وزارت نیرو در حوزه آب و تعامل با افغانستان دست یافت. موضوعات مرتبط با مدیریت منابع آب و انرژی با توجه به همسایگی دو کشور و ضرورت پیگیری مسائل مشترک از جمله محورهایی بود که در این سفر مورد توجه قرار گرفت. در این میان پیگیری حقوق آبی ایران در کنار بررسی زمینه‌های همکاری فنی و تخصصی، نشان‌دهنده اهمیت همزمان مسائل آبی و ظرفیت‌های اقتصادی در روابط دو کشور است.

در مجموع سفر وزیر نیرو به افغانستان را می‌توان گامی در جهت بررسی ظرفیت‌های همکاری دو کشور در حوزه‌های آب و برق دانست؛ همکاری‌هایی که در صورت تداوم مذاکرات و تبدیل توافقات به برنامه‌های اجرایی، می‌تواند زمینه مشارکت بیشتر شرکت‌های ایرانی در توسعه زیرساخت‌های افغانستان را فراهم کند.

اختلال در سامانه پرداخت قبوض آب پرداخت‌ها ثبت نمی‌شود

آب و فاضلاب برای برخی مشتریان کان نمایش داده نمی‌شود؛ موضوعی که بروز اختلال در سامانه‌های مرتبط با مشاهده و پرداخت قبوض آب حکایت دارد و می‌تواند پیگیری و وضعیت بدهی و اطمینان از ثبت پرداخت‌ها را برای مشتریان کان با مشکل مواجه کند. در همین راستا، خنجرنگار تسنیم موضوع را از مسئولان شرکت آب و فاضلاب پیگیری می‌کند تا علت بروز اختلال و زمان رفع آن مشخص شود. جزئیات تکمیلی متعاقباً منتشر خواهد شد.

گذشته، بخشی از حرکت صعودی قیمت مسکن، دقیقاً تابعی از سرریز سوده‌های بورسی بود که به این بازار تزریق می‌شد. بنابراین هر چند بازارها به یکدیگر گر‌ه خورده‌اند و تحولات سیاسی، سیگنال‌های خود را به بورس می‌خابره می‌کنند، اما نباید از خاطر برد که بازارهای دارای ماندن مسکن، مقصد بعدی نقدینگی‌های سرگردانی هستند که در پی رشد بورس، به دنبال سامنی برای حفظ ارزش دارایی خود می‌گردند. در نهایت، بورس فعلاً در انتظار است؛ انتظاری که پایان آن نه در تالار شیشه‌ای، بلکه در اتاق‌های تصمیم‌گیری سیاسی رقم خواهد خورد. تا آن زمان، نوسان و بلا تکنیکی، تنها خروجی قطعی این معادله خواهد بود.

ادامه از صفحه اول

ناترازی گاز، زمستان سرد و راهبردهای مقابله با بحران

امسال با توجه به کاهش تولید و تشدید شرایط، این رقم به بیش از ۴۰۰ میلیون مترمکعب در روز رسیده است. اگرچه کارشناسان و مسئولان وزارت نفت معتقدند امکان بازگشت بخشی از این ناترازی به شبکه وجود دارد، اما محدودیت‌های موجود در میدان عمل، نوبدیشخ زمستان ساده‌ای نیست. این ناترازی تنها محدود به بخش گاز نیست، بلکه دومینوی بحران را به حوزه برق نیز کشانده است. نیروگاه‌های حرارتی به عنوان بزرگ‌ترین مصرف‌کنندگان گاز در کشور، در صورت عدم تأمین سوخت، مستقیماً تحت تأثیر قرار می‌گیرند. اگرچه مصرف‌خانگی در پیک‌های تابستان و زمستان، بار اصلی را بر دوش شبکه برق و گاز می‌گذارد، اما تأثیرگذاری بحران گاز بر تولید برق نیز نروگاهی، ریسک خاموشی‌ها را به شدت افزایش داده است. درس گرفتن از تجارب جهانی، برای عبور از این وضعیت، نیازمند تغییر نگاه به مدیریت انرژی هستیم. نخستین گام، درس گرفتن از راهکارهای کشورهای اروپایی در بحران انرژی است که با تدابیر کنترلی و تغییر الگوی مصرف، توانستند از شرایط مشابه عبور کنند. در ایران نیز دولت باید با تقویت سازمان‌های متولی و اجرایی، به‌س‌ترهای لازم را برای بهینه‌سازی مصرف فراهم کند. تأمین سوخت‌مابع (گازوئیل) برای نیروی‌گاه‌ها در فصل زمستان باید در اولویت باشد تا کمبود گاز، به بحران برق تبدیل نشود. با این حال، راهکارهای پایدار، تنها در «بهینه‌سازی مصرف» نهفته است. دولت باید با مشارکت بخش خصوصی، پروژه‌های بهینه‌سازی را در صنایع، نیروگاه‌ها و بخش خانگی با سرعت حداکثری عملیاتی کند. هر چه مصرف‌کنندگان نهایی به سمت تجهیزات کم‌مصرف و بهینه‌سازی حرکت کنند، فشار از روی شبکه تولید برداشته خواهد شد. خدا حافظی با مدل‌های سنتی، یکی از چالش‌های بزرگ ما، «اقتصاد معیوب انرژی» است. قیمت‌گذاری دستوری فعلی، انگیزه‌های لازم را برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در صنعت گاز از بین برده است. مادامی که قیمت واقعی انرژی در محاسبات لحاظ نشود، بخش خصوصی تمایلی به ورود به این حوزه نخواهد داشت. علاوه بر این، باید سیاست‌های خاص را که در دولت‌های گذشته اجرائی شده بود را کنار بگذاریم. این الگوی توسعه که در همه جای کشور، هم شبکه گاز و هم شبکه برق احداث کنیم، کارشناسی نیست؛ در بسیاری از روستاهای کشور شاهد هستیم که موزای کار صورت گرفته و هر دوزیر ساخت با هزینه‌های گزاف ایجاد شده‌اند، در حالی که در دینا این مدل توسعه مشروع نشده است. باید سیاست‌گذاری‌ها به سمتی برود که انتخاب مصرف‌کننده با سوخت گاز باشد یا برق؛ نه اینکه هزینه‌های مضاعف به شبکه تحمیل شود. در نهایت، ما نیازمند یک مدیریت هوشمندانه در حوزه تجارت انرژی برای مدیریت بخش خصوصی، به سمت ثبات‌ات گازی و مدیریت منابع حرکت کند. اصلاح قیمت‌ها، اگر چه تصمیم سختی است، اما یکی از ابزارهای کنترلی برای مدیریت بخش است. هرگاه این اقدامات صورت گیرد، می‌تواند در بلندمدت، مصرف را بهینه و ناترازی را کاهش دهد. کشور برای عبور از این پیچ تاریخی نیازمند «صلاحات ساختاری» است. تداوم رویه‌های فعلی، جز عمیق‌تر کردن بحران نیست. برای نجات خود، زمان آن رسیده که با جسارت، سیاست‌های ناکارآمد گذشته را بازبینی و با تدبیر ظرفیت بخش خصوصی و دانش فنی، سکان انرژی کشور را به سمت پایداری هدایت کنیم.

چند نکته ساده در خصوص

کاهش رشد نقدینگی

از جمله تولید ناخالص داخلی، تورم، قدرت خرید خلوار، ها، اشتغال، وضعیت نظام بانکی، توان تأمین مالی دولت و سندسرسی به کالاهای اساسی قابل بررسی است. آیا سخنان وزیر خزانه‌داری امریکا را می‌توان صرفاً فنیاسی دانست؟ اظهارات سیاسی به‌خودی‌خود اثبات‌کننده و قوی‌پاشی اقتصادی نیستند. سوی دیگر، در یک ادعای سیاسی که مستلزم ارائه شواهد اقتصادی است، تحریم‌ها ممکن است از طریق کاهش درآمدهای ارزی، محدودیت تجارت خارجی، افزایش هزینه مبادلات و دشواری‌تر شدن تأمین مالی، فشار واقعی بر اقتصاد وارد کنند. در مقابل، اقدامی با وجود این فشارها به فعالیت خود ادامه بدهد. از این رو، دو گزاره را باید از ذهن تفکیک کرد: اقتصاد ایران ممکن است همچنان فعال باشد و با وجود تحریم‌ها فروپاشی‌نماید. شاهد اقتصاد ایران ممکن است همزمان با تورم بالا، کاهش قدرت خرید، نااطمینانی سرمایه‌گذاری و مشکلات ساختاری رویه‌ها باشند. این دو گزاره با یکدیگر تناقضی ندارند. به نظر می‌رسد مهم‌ترین نکته در اظهارات آقای مشهدی، تأکید بر سنجش ظرفیت‌های اقتصادی باشاخص‌های قابل اندازه‌گیری است. این معیار باید درآره عملکرد بانک مرکزی نیز به‌طور یکسان اعمال شود. کاهش رشد نقدینگی در ۵۶.۴ درصد، در صورت تأکید آمار، نشان‌دهنده مثبت بازگشت شتاب رشد نقدینگی است؛ اما برای ارزیابی عملکرد سیاست پولی باید مشخص شود که این کاهش تا چه اندازه پایدار است و چه تأثیری بر تورم و قدرت خرید مردم دارد. بنابراین ن‌ادعای روشنی‌اش در خصوص تداوم شرایط باطل اظهارات یک مقام امریکایی اثبات می‌شود؛ نه در آن صرفاً با اعلام کاهش رشد نقدینگی، معیار نهایی، روند واقعی تولید، تورم، نرخ ارز، اشتغال، قدرت خرید و ثبات نظام مالی است. لذا برای قضاوت درباره موفقیت سیاست‌های بانک مرکزی باید به روند تورم، پایه پولی، نقدینگی، نرخ ارز و زور و واقعی تولید در یک دوره زمانی مشترک رجوع کرد. ادعای چاپ پول چقدر اهمیت دارد؟ در این بخش باید میان رشد نقدینگی و تأمین کسری بودجه از منابع پولی تفاوت گذاشت. چاپ پول تنها یکی از مسیرهای افزایش پایه پولی است؛ افزایش بدهی بانک مرکزی، تغییر حاصل دارایی‌های خارجی بانک مرکزی و سایر اقدامات نام‌ه آن نیز می‌توانند به پایه پولی اثر بگذارند. نقدینگی علاوه بر پایه پولی، تحت تأثیر خلق اعتبار بانکی در دارد، برای بررسی ادعای چاپ پول، باید آمار رسمی زیر را کنار هم قرار داد: اول، رشد پایه پولی؛ دوم، رشد نقدینگی؛ و ضرب این دو رقم به‌دست می‌آید. بانک‌ها به بانک مرکزی، چهارم) خلاص مطالبات بانک مرکزی از دولت؛ پنجم) کسری بودجه دولت و شیوه تأمین آن در منابع برسی شده؛ رقم هفتم: دوره و قابل ارزیابی. این مجموعه شاخص‌ها را برای ارزیابی سال ۱۴۰۵ پیدا نکردم؛ بنابراین ارائه یک عدد قطعی برای رشد نقدینگی جاری، بدون دسترسی به گزارش اصلی بانک مرکزی، قابل اتکا نیست. مجموعه این گزاره‌ها این نتیجه را یادآور می‌سازد که جهش رشد نقدینگی اقدام مناسبی است که با فرض صحت اعداد و ارقام مطرح شده توسط بانک مرکزی می‌تواند اقتصاد ایران را به سمت بهبود سوق بدهد.